

Og det var det

For NTFs hovedstyre har det vært viktig å gjennomføre gjeldende politikk fastlagt av de styrende organer, det vil si lokalforeningene og representantskapet. For seks år siden var bestillingen å sørge for flere tannleger til offentlige stillinger og å beholde driftsvilkårene i privat sektor. NOU nr. 5 om det offentlige engasjement på tannhelsefeltet, som ble presentert i 2005, ga grunnlag for en intens debatt om hvor veien skulle gå. Regjeringen la på bakgrunn av NOUen frem stortingsmelding nr. 35 om fremtidens tannhelsetjenester i 2007. Flere av de omfattende endringene som var foreslått i utredningen ble ikke med i forslaget fra regjeringen. Det var NTF fornøyd med. Representantskapets stiltingtaken ble bekreftet på møtet i 2009.

Men premissene for stortingsmeldingen var også klare. Kunnskapsinnhenting fra privat sektor, markedsportal og andre myndighetspålegg har kommet som resultat av denne melding. Vi må bare først som sist konstatere at tannlegene ikke lever i sin egen boble, der det er opp til oss selv å regulere alle forhold. Staten og det offentlige bidrar med flere tusen millioner kroner hvert år, og konsekvensene er at myndighetene vil ha en oversikt over hvordan pengene forvaltes. Jeg ser at tannhelsetjenesten sakte men sikkert integreres i helsetjenesten for øvrig. Dette er historisk. Vi vet fra tidligere at tannlegene har hatt problemer

med å bli regnet med i det generelle helsebegrepet, både av egen vilje, kanskje, men sikkert som følge av holdninger fra andre i helsetjenesten også. Det vet vi av historien.

Hva historien så vil si om NTFs holdning til offentlig finansiering, vet vi ikke ennå. Men om noen år kan vi ganske sikkert konstatere at det offentlige stadig tar større ansvar for befolkningens tannhelse. Og da tror jeg de aller fleste medlemmer vil synes det er helt greit. Vi står foran en periode der vi kan løse det offentliges utfordringer på tannhelseområdet. Vi har trolig kapasitet til å være med på løsningene. Det gjenstår å se om vi kan løse utfordringene organisatorisk og finansielt. Da er vi nødt til å spille på lag med våre oppdragsgivere. Men det er fullt mulig å komme med innspill basert på våre premisser. Det er jeg trygg på at kommende styre vil gjøre. Og dette vil bli hensyntatt.

Tidene endres raskt. For bare et par år siden var det vanskelig å få tannleger ut i distriktene, og gjennom mer enn et tiår har vi vært avhengig av utenlandske kolleger for å få til tannlegedekning i alle deler av Norge. Nå kan vi konstatere at den politiske målsettingen om bedre dekning i distriktene er oppfylt. Det er bra. Da er jeg mer bekymret for hvordan den økte tilgangen på tannleger vil kunne påvirke det private markedet på sikt. De senere årene er det autorisert like mange tannleger fra utlandet som det utdan-

nes ved norske odontologiske læresteder. Og når det offentlige stillingsmarkedet er fylt opp, gjenstår privat praksis som arbeidssted for stadig flere.

Vi har sett tegn til uetisk annonsering i pressede områder. La oss håpe vi slipper pinlige episoder på dette feltet i fremtiden. Ingen er tjent med et marked med stor overkapasitet. Det er ikke bra for våre pasienter. Og det er ikke bra for medlemmene. Hva dette får å si for prisutviklingen vet vi lite om. Men de løpende driftskostnadene ligger der uansett. Da er det bare å sette sin lit til at markedet fungerer og at vi får færre etableringer. Den store usikkerheten i Europa kan få innvirkning både på arbeidsmarkedet for tannlegene og ikke minst på etterspørselen om krisen virkelig brer om seg.

Så derfor, kjære medlemmer, er det svært viktig at dere fortsetter å slutte opp om den eneste foreningen for tannleger i Norge. Det er gjennom aktivt fagforeningsarbeid vi kan være med å påvirke. Vi kan selv ta styring på utviklingen om vi vil.

Helt til slutt: Takk for meg. Takk til hovedstyrekollegiet for meget godt samarbeid. Takk til alle styre, råd og utvalg både sentralt og lokalt. Takk til alle i sekretariatet som alltid stiller opp. Og riktig god jul til dere alle.

Gunnar Hovstad